

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Τήν Κυριακήν, 17^η / 30^η Μαΐου 2021, ἔωρτάσθη ὑπό τοῦ Παριαρχείου ἡ ἔορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος εἰς τό ἐν Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ.

Κατά τήν ἔορτήν αὐτήν ἡ Ἑκκλησία ὅλη, ιδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ποιεῖται μνήμην τοῦ γεγονότος τῆς συναντήσεως καὶ συνομιλίας τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός ἐκ τῆς κώμης Συχάρ μετά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ὅτε ὁ Κύριος καὶ ἀπεκάλυψεν αὐτῇ τά τοῦ βίου αὐτῆς καὶ ὅτι Οὗτος εἶναι ὁ Μεσσίας ὁ Χριστός, ὁ ὄμιλῶν μετ' αὐτῆς καὶ ὅτι Πνεῦμα ὁ Θεός καὶ τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν οὕτε ἐν Γαριζίν οὕτε ἐν Ἱεροσολύμοις, (Ἰω. 6', 5-42).

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ σωτηρίου γεγονότος τούτου ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τόν ὑπερθεν τοῦ Φρέατος ἀνεγερθέντα ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου μεγαλοπρεπῆ καὶ περικαλλῆ Ναόν τῆς πιστευσάσης εἰς τόν Κύριον καὶ μαρτυρησάσης αὐτῆς καὶ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας αὐτῆς, τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς Ἁγίας Ἀνατολῆς, Ἁγίας Φωτῶς, Ἁγίας Φωτίδος, Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἁγίας Κυριακῆς καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς Ἁγίου Φωτεινοῦ καὶ Ἁγίου Ἰωσῆ.

Μετά τοῦ Πατριάρχου συνελειτούργησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρισταρχος Ἅγιοταφῆται Ἱερομόναχοι καὶ ἀραβόφωνοι Πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι ψαλλόντων τοῦ ἰατροῦ Γιακούμπη καὶ ἄλλων ψαλτῶν τῶν ὄμόρων ἐνοριῶν καὶ μετεχόντων πολλῶν πιστῶν ιθαγενῶν καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν περιοχῶν τῆς Νεαπόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνίκον τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αύτοῦ:

Ἐπί τό Φρέαρ ὡς ἥλθεν ἡ Σαμαρεῖτις ἡρώτα τόν εὗσπλαγχνον παράσχον μοι τό ὕδωρ τῆς πίστεως καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τά νάματα ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἑκκλησίας.

Ἄγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πηγή τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἴερῷ τούτῳ προσκυνήματι τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐνθα ἡ Σαμαρεῖτις γυνή συνήντησε τόν Κύριον, ἵνα πασχαλίως ἐν δοξολογίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ ἔορτάσωμεν τήν τῆς Σαμαρείτιδος ἔορτήν.

Κατά τήν συνάντησίν Του ὁ Χριστός μετά τῆς Σαμαρείτιδος ἐπί τῇ πηγῇ τοῦ Ἰακώβ, ἐνθα «ὁ Ἰησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπί τῇ πηγῇ», (Ἰωάν. 4,6) εἴπεν αὐτῇ: «πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὅς δι' ἀν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγώ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγή ὕδατος ἀλλομένου εἰς

ζωήν αἰώνιον. λέγει πρός αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μή διψῶ ...», (Ιωάν. 4, 13-15).

Ἐρμηνεύων τούς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Κυρίου ὁ ἄγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: πρέπει νά γνωρίζωμεν ὅτι «ἄς ὕδωρ τήν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος Χάριν ὁ Σωτήρ ἀποκαλεῖ. Ἐάν τις γίνη μέτοχος τῆς Χάριτος ταύτης, τότε θά ἔχῃ ἀναπηγάζουσαν εἰς τόν ἑαυτόν τον τήν χορηγίαν τῶν θείων μαθημάτων, δηλονότι τήν δύναμιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἀγίων Γραφῶν. Οὗτος θά εἶναι ίκανός νά νουθετῇ μετ' εὐκολίας αὐτούς, οἱ ὁποῖοι διψοῦν διά τόν θεῖον καί οὐράνιον λόγον. Τοιοῦτοι ἥσαν κατά τήν ἐπίγειον ζωήν αὐτῶν οἱ ἄγιοι Προφῆται καί Ἀπόστολοι καί οἱ κληρονόμοι / διάδοχοι τῆς λειτουργίας [=ἀποστολῆς] αὐτῶν.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς Χάριτος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐγένετο κοινωνός καί μέτοχος ἡ Σαμαρεῖτις κατά τόν λόγον τοῦ Κυρίου «ἀλλά τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγή ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωήν αἰώνιον», (Ιω. 4, 14).

Σημειωτέον δέ ὅτι ἡ Σαμαρεῖτις δέν ἦτο εἰς θέσιν νά κατανοήσῃ τήν βαθυτέραν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου· ἐν τούτοις ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε τόν ἑαυτόν Του εἰς αὐτήν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἔκεινος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἔγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι», (Ιωάν. 4, 25-26). Όντως ὁ Χριστός οὐχί μόνον ἐφανέρωσε τόν ἑαυτόν Του, ἀλλά ἐδίδαξεν αὐτῇ τήν ἀλήθειαν τήν κηρυττομένην καί ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ (Γ΄Βασιλ. 8,27), «ὅτι Πνεῦμα ὃ θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ιωάν. 4,24).

Λέγομεν τοῦτο διότι, ὡς ἐπισημαίνει ὁ ἄγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὁ Χριστός δέν ἀποκαλύπτεται μόνον εἰς ἀγραμμάτους ἀνθρώπους ὡς τούς Ἀποστόλους, οἵτινες ἥσαν ἀλιεῖς ἡ εἰς ἀμαθεῖς καί ἐν ἀγνοίᾳ ἀμαρτάνοντας ὡς ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἀλλά καί εἰς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων αἱ ψυχαὶ διψοῦν διά τήν ἀλήθειαν καί ἐντός αὐτῶν τῶν ψυχῶν ἔχει γεννηθῆ ἡ πίστις διά τήν γνῶσιν τῶν τελειοτέρων μυστηρίων. «Οὐ ταῖς ἀπαιδεύτοις ψυχαῖς ἡ καί ἀμαθέσι παντελῶς ἑαυτόν ἀνακαλύπτει Χριστός, ἀλλ' ἔκειναις μᾶλλον ἐπιλάμπει καί φαίνεται, αἴπερ ἂν εἴης ἡδη πρός τό βούλεσθαί τι μαθεῖν ἐτοιμότεραι, καί τῆς πίστεως τήν ἀρχήν ἐν ἀπλοῖς ὀδίνουσαι λόγοις πρό τήν τῶν τελειοτέρων ἐπείγονται γνῶσιν».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, «ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθεῖν» (Α΄ Τιμ. 2,4), προκαλεῖ τρόπον τινά τήν Σαμαρεῖτιδα, οὕτως ὥστε νά μήν μείνη εἰς τήν εἰσαγωγικήν τήν ἀπλῆν πίστιν αὐτῆς, ἀλλά νά προχωρήσῃ εἰς τήν πίστιν τήν τελείαν, τήν ὁδηγοῦσαν εἰς τήν θέωσιν, δηλονότι εἰς τό ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ φωτισμόν αὐτῆς, ὅπερ καί ἐγένετο, διότι αὐτῇ ἀνεδείχθη ισαπόστολος καί μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Τήν ζωηράν ἐπιθυμίαν τῆς τελείας πίστεως διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ἄγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐν τῇ πρός Ρωμαίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ γράφων: «Ο ἐμός ἔρως ἐσταύρωται καί οὐκ ἐστιν ἐν ἐμοί πῦρ φιλόϋλον· «ὕδωρ δέ ζῶν» (Ιωάν. 4,10) καί λαλοῦν ἐν ἐμοί ἔσωθέν μοι λέγον· δεῦρο πρός τόν Πατέρα. Οὐχ ἥδομαι [= δέν εὐχαριστοῦμαι] τροφῇ φθορᾶς, οὐδέ ἥδοναῖς τοῦ βίου τούτου. Ἀρτον θεοῦ θέλω, ὅ ἐστιν σάρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκ σπέρματος Δανίδ καί πόμα θέλω τό αἷμα Αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἀγάπη ἄφθαρτος».

Ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὕστερον ὑπό τοῦ Χριστοῦ Φωτεινή κατονομασθεῖσα, ἥτις καί

τόν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπί τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος ἀνεδήσατο, συγχορεύει μετά πάντων τῶν ἀγίων ἐν οὐρανοῖς.

Ἡ ἀγία Φωτεινή οὐκ ἐπαύσατο εὐαγγελιζομένη ἡμῖν τόν ὄρθον τρόπον τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως τοῦ Θεοῦ Πατρός (Ιωάν. 4,24) ἀφ' ἐνός καὶ τόν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ φόβῳ Θεοῦ, τούτεστιν ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ διάγοντα χριστιανικόν βίον ἡμῶν, ἀφ' ἔτέρου.

Λέγομεν τοῦτο, διότι «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 7,21), λέγει Κύριος. Ἐπιτιμῶν δέ ὁ Ἰησοῦς αὐτούς, τῶν ὅποιων τά διανοήματα, αἱ ἐπιθυμίαι καὶ τά ἔργα αὐτῶν εἴναι ἀλλότρια τοῦ θείου θελήματος, λέγει ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαίαν: «ἐγγίζει μοι ὁ λαός οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τοῖς χείλεσι μέ τιμᾶ, ἡ δέ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δέ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων», (Ματθ. 15, 8-9/Ησ. 29,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐορτίως τιμωμένη σήμερον Σαμαρεῖτις γυνή ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα μιμήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τό ἐνδιαφέρον μας διά τάς ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ παραδόσεως καὶ τῆς ὑγιοῦς λατρείας τοῦ Θεοῦ.

Ἡμεῖς τόν ἐκ τῆς Παρθένου θεοτόκου τεχθέντα θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες ἐν μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει καρδίας εὐχαριστήσωμεν καὶ μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Ὕδωρ ὑπάρχεις ζωῆς ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις· πότισον οὖν με λόγε διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τήν θείαν Χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ Κύριε ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλά κηρύττω σου τά μεγαλεῖα», Ἀμήν. Χριστός Ανέστη.

Είς τό τέλος τῆς ἐορτῆς ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ιουστῖνος παρέθεσε δεξίωσιν καὶ τράπεζαν εἰς τήν ὁποίαν προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι· εἰ ἥδεις τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἔστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι ὕδωρ πιεῖν, σύ ἂν ἥτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκέ σοι πιεῖν, ίνα μή διψήσῃς εἰς τόν αἰῶνα λέγει Κύριος»

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε,

Ὄσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα Πάτερ Ιουστῖνε,

Σεβαστοί ἄγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἐύχαριστήσωμεν τῷ ἐκ Τάφου Ἀναστάντι θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀξιώσαντι ἡμᾶς ἐορτᾶσαι Πασχαλίως τήν ἐορτήν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς πηγῆς τοῦ Ιακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις ἐπιεις ἐκ τῶν πνευματικῶν ναμάτων τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δωρεά αὕτη τοῦ Θεοῦ εἴναι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό συγκροτοῦν καὶ συνέχον ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τό Σῶμα τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τό δέ μέγεθος τῆς θείας ταύτης δωρεᾶς, δέν δυναται νά ἐκφρασθῇ μέ λόγους, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: εὐχαριστῶν τόν θεόν «Χάρις δέ τῷ θεῷ ἐπί τῇ

ἀνεκδιηγήτῳ αὐτῷ δωρεᾶ», (Β΄ Κορ. 9,15).

Ήμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, μέλη ὅντες τοῦ Τιμίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐγενόμεθα κοινωνοί καὶ μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δηλονότι τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, (Πρβλ. Ἐβρ. 6,4) διά τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Τήν ἐπουράνιον ταύτην δωρεάν κατέχει ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἡ ὅποια διά μέσου τῶν αἰώνων δίδει τήν μαρτυρίαν τῆς ἀπείρου ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ γενικώτερον καὶ τῆς περιοχῆς ἡμῶν εἰδικώτερον. Τήν ἀνεκτίμητον ταύτην δωρεάν τῆς κλήσεως ἡμῶν εἰς Χριστόν καὶ τήν Ἐκκλησίαν Αὐτῷ καλούμεθα νά ἀναγνωρίσωμεν, ἴδιαιτέρως κατά τάς ἡμέρας ταύτας, δηλονότι τοῦ καιροῦ τῆς ἀκαταστασίας καὶ ἀποστασίας, ἀκούοντες εἰς τάς προτροπάς τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος: «οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπέρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπί τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατήρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τούς ὄφθαλμούς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τό εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἔστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις», (Ἐφ 1, 16-18).

Παρακαλέσωμεν τήν σήμερον τιμωμένην Σαμαρείτιδα γυναῖκα, τήν ἀναδειχθεῖσαν μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετά τοῦ νέου συμμάρτυρος αὐτῆς ἀγίου Φιλούμενου τοῦ ἁγιοταφίτου μεσιτεύωσι Κυρίω τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ πάντων ἡμῶν καὶ ὑπέρ εἰρήνης ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ, προσέτι δέ ὑπέρ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς λοιμώδους νόσου τῆς covid -19.

Χριστός Ἀνέστη! Ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας